

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ कृत्याभिचारदेवता ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ध्वजः श
नचाकरोत्सतद्वाक्यं प्राप्ते काले श्रुतायुधः ॥ सतयावीरघातिन्या जनार्दनमताडयत् ॥ ५२ ॥ प्रतिजग्राह तां कृष्णः पीनेनां सेनवीर्यवान् ॥ नाकं पयतशौरिं सावि
ध्यंगिरिमिवानिलः ॥ ५३ ॥ प्रत्युद्यांती तमेवैषा कृत्येव दुरधिष्ठिता ॥ जघान चास्थितं वीरं श्रुतायुधममर्षणं ॥ ५४ ॥ हत्वा श्रुतायुधं वीरं धरणीमन्वपद्यत ॥ गदां
निर्वर्त्तितां दृष्ट्वा निहतं च श्रुतायुधं ॥ ५५ ॥ हाहाकारो महान् तत्र सैन्यानां समजायत ॥ स्वेनास्त्रेण हतं दृष्ट्वा श्रुतायुधमरिंदमं ॥ ५६ ॥ अयुध्यमानाय ततः केशवाय
नराधिप ॥ क्षिप्ता श्रुतायुधेनाथ तस्मात्तमवधीदृदा ॥ ५७ ॥ यथोक्तं वरुणेनाजौ तथा सनिधनं गतः ॥ व्यसुश्चाप्यपतद्भूमौ प्रेक्षतां सर्वधन्विनां ॥ ५८ ॥ पतमा
नस्तु सवभौपर्णाशयाः प्रियः सुतः ॥ स भग्न इव वातेन बहुशाखो वनस्पतिः ॥ ५९ ॥ ततः सर्वाणि सैन्यानि सेना मुख्याश्च सर्वशः ॥ प्राद्रवंत हतं दृष्ट्वा श्रुतायुधम
रिंदमं ॥ ६० ॥ ततः कांबोजराजस्य पुत्रः शूरः सुदक्षिणः ॥ अभ्ययाज्जवनैरश्वैः फाल्गुनं शत्रुसूदनं ॥ ६१ ॥ तस्य पार्थः शरान्सप्त प्रेषयामास भारत ॥ ते तं शूरं वि
निर्भिय प्राविशन् धरणीतलं ॥ ६२ ॥ सोतिविद्धः शरैस्तीक्ष्णैर्गांडीवप्रेषितैर्मृधे ॥ अर्जुनं प्रति विव्याध दशभिः कंकपत्रिभिः ॥ ६३ ॥ वासुदेवं त्रिभिर्विध्वापुनः
पार्थं च पंचभिः ॥ तस्य पार्थो धनुश्छित्त्वा केतुं चिच्छेद मारिष ॥ ६४ ॥ भल्लाभ्यां भृशतीक्ष्णाभ्यां तं च विव्याध पांडवः ॥ स तु पार्थं त्रिभिर्विध्वा सिंहनादमथानदत्
॥ ६५ ॥ सर्वपारशवीं चैव शक्तिं शूरः सुदक्षिणः ॥ स घटां प्राहिणोद्गोरां क्रुद्धो गांडीवधन्वने ॥ ६६ ॥ साज्वलंती महोल्के वतमासाद्य महारथं ॥ स विस्फुलिंगानि
भिद्य निपपात महीतले ॥ ६७ ॥ शक्त्या त्वभिहतो गाढं मूर्च्छयाभिपरिप्लुतः ॥ समाश्वास्य महातेजाः सृक्किणीपरिलेलिहन् ॥ ६८ ॥ तं चतुर्दशभिः पार्थो नाराचैः
कंकपत्रिभिः ॥ साश्वध्वजधनुःसूतं विव्याधा चित्यविक्रमः ॥ ६९ ॥ रथं चान्यैः सुबहुभिश्चक्रे विशकलं शरैः ॥ सुदक्षिणं तं कांबोजं मोघसंकल्पविक्रमं ॥ ७० ॥
विभेद हृदि वाणेन पृथुधारेण पांडवः ॥ स भिन्नवर्मा सस्तांगः प्रभ्रष्टमुकुटांगदः ॥ ७१ ॥ पपाताभिमुखः शूरो यंत्रमुक्त इव ध्वजः ॥ गिरेः शिखरजः श्रीमान्सुशा
खः सुप्रतिष्ठितः ॥ ७२ ॥ निर्भग्न इव वातेन कर्णिकारो हिमात्यये ॥ शेते स्म निहतो भूमौ कांबोजास्तरणोचितः ॥ ७३ ॥ महार्हाभरणोपेतः सानुमानिव पर्वतः ॥ सु
दर्शनीयस्ताघ्राक्षः कर्णिना स सुदक्षिणः ॥ ७४ ॥ पुत्रः कांबोजराजस्य पार्थेन विनिपातितः ॥ धारयन्नग्निसंकाशां शिरसा कांचनीं स्रजं ॥ ७५ ॥